

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 131
Hyväksytty: FCI 2.10.2017
Kennelliitto 5.4.2018

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SCHILLERINAJOKOIRA (SCHILLERSTÖVARE)

1/4

Alkuperämaa: Ruotsi

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Schillerinajokoira on jäniksen ja ketun metsästykseseen käytettävä koira, joka ajaa riistaa haukkuen. Se on yksin ajava eikä saa olla kiinnostunut sorkkaeläimistä.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Ruotsin ensimmäisessä koiranäyttelyssä v. 1886 esitettiin 189 ajokoiraa, niiden joukossa maanviljelijä Per Schillerin omistamat sisarukset Tamburini ja Ralla 1. Ne polveutuivat Kaflåsin tilan kuuluisista ”Lilla Släppet” -ajueen koirista, jotka todennäköisesti olivat eteläsaksalaista alkuperää. Ne olivat melko pienikokoisia, punaruskeita koiria, joilla oli musta mantteli ja pienet valkoiset merkit. Kantaan lisättiin edelleen sveitsiläisiä ajokoiria ja kolmantena huomattavana lisänä englantilaisia ajokoiria, etenkin harriereita. Mannermaisten piirteiden hallitsema schillerinajokoiran tyyppi vakiintui nopeasti ja rotu tunnustettiin Ruotsissa vuonna 1907.

YLEISVAIKUTELMA: Kuiva, jalo, jäntevä, hieman suorakaiteen muotoinen, ilmentää nopeutta ja voimaa. Schillerinajokoiran väri on punaruskea, jossa on musta mantteli.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Mittasuhteiltaan lyhyt suorakaide, pää pitkänomainen.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Eloisa ja valpas.

PÄÄ: Pitkähkö.

Kallo: Kohtuullisen holvautunut, levein kohta on korvien välissä.

Otsapenger: Selvästi erottuva.

Kirsu: Väriltään musta; sieraimet ovat hyvin kehittyneet.

Kuono: Pitkä. Kuononselkä on suora, kuonon ja kallon ylälinjat yhdensuuntaiset. Pää on edestä ja sivulta katsottuna kiilanmuotoinen, kuono-osa ei kuitenkaan ole suippo.

Huulet: Huulet ja suupielet ovat tiukat ja tiiviit.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta. Hampaat voimakkaat ja hyvin kehittyneet.

Posket: Litteät.

Silmät: Tummanruskeat. Ilme on eloisa.

Korvat: Riippuvat ja korkealle kiinnittyneet, koiran ollessa tarkkaavainen korvan tyvi voi kohota hieman kallolinjan yläpuolelle. Korvat ovat kolmiomaiset ja ulottuvat korkeintaan kuonon puoliväliin. Korvat ovat pehmeät ja litteät, etureuna riippuu poskenmyötäisenä.

KAULA: Pitkä, voimakas ja kauniisti lapoihin liittyvä. Kaulanahka on joustava ja tiivis. Uroksen niskalinja on selvästi kaareutunut.

RUNKO

Säkä: Selvästi havaittava.

Selkä: Vahva ja tasainen.

Lanne: Lihaksikas ja hieman kaareva.

Lantio: Hieman viisto, pitkä ja leveä.

Rintakehä: Hyvin kehittynyt, kyynärpäiden tasolle ulottuva ja pitkä. Kylkiluut ovat kohtuullisen kaarevat.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on vain hieman kohoava.

HÄNTÄ: Suoraan selkälinjan jatkeeksi kiinnittynyt, ulottuu kintereeseen. Asennoituaan suora tai hieman sapelimaisesti kaartuva. Häntä on tyvestään vahva ja kapenee kärkeä kohti. Koiran liikkussa hännän ei tulisi nousta selkälinjaa korkeammalle.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Luusto on voimakas ja kokonaisuuteen nähden sopusuhtainen.

Lavat: Lihaksikkaat, pitkät, viistot ja tiiviisti rungonmyötäiset.

Olkavarret: Pitkät. Hyvä lapaluun ja olkavarren välinen kulmaus.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset, eivät alempana kuin rintakehän alareuna.

Kyynärvarret: Suorat ja yhdensuuntaiset.

Välikämmenet: Joustavat ja vain hieman viistot.

Etukäpälät: Soikeat. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Kintereet: Hyvin kulmautuneet.

Väljalat: Lyhyet, kuivat ja koiran seistessä pystysuorat.

Takakäpälät: Soikeat. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä.

LIIKKEET: Yhdensuuntaiset ja tehokkaat. Hyvä askelpituus.

KARVAPEITE

Karva: Karheaa ja tiiviisti rungonmyötäistä, ei liian lyhyttä. Päässä, korvissa ja raajojen etuosassa karva on lyhyttä ja sileää. Reisien takaosassa ja hännän alapuolella karva saa olla pitempää.

Väri: Punaruskea (tan) pohjaväri, selvärajainen musta mantteli joka peittää niskan ja selän, lapojen yläosan, kyljet, lanteen ja hännän yläpuolen. Pää, kurkku, rinta,

lapojen alaosa, eturaajat, takaraajat lonkkaan asti ja hännän alapuoli ovat punaruskeat.

Tan-väri vaihtelee kullanuskeasta voimakkaaseen, lämpimään punaruskeaan. Rinnassa ja varpaissa saa olla hieman valkoista. Aikuisen koiran punaruskeaan väriin ei saa sekoittua mustaa, kuitenkin mustat poskiläikät voidaan sallia.

KOKO

Säkäkorkeus: Uroksen ihannesäkäkorkeus on 57 cm, sallittu vaihtelu 53–61 cm.
Nartun ihannesäkäkorkeus on 53 cm, sallittu vaihtelu 49–57 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Virheelliset mittasuhteet rungon pituuden, säkäkorkeuden ja rintakehän syvyyden välillä
- Puutteellinen sukupuolileima
- Leveä kallo, ulkonevat posket, korostunut niskakyyhmy
- Kovera kuononselkä
- Ylä- tai alapurenta, tasapurenta
- Vaaleat silmät
- Avoin olkavarren ja lapaluun välinen kulmaus
- Lyhyt ja jyrkkä lantio, minkä vuoksi koira liikkuu takaraajat rungon alla ja häntä pystyssä
- Mantteli, joka ei ole selvärajainen ja jossa runsaasti ruskeaa karvaa
- Liian laaja musta mantteli, joka ulottuu rintakehän alaosaan, rungon alle ja lapoihin sekä reisille

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Liian varautunut, ei käsiteltävissä
- Voimakas ylä- tai alapurenta
- Herasilmä
- Muu kuin rotumääritelmän sallima koko

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.